

Sygn. akt II K 755/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblišńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : ---

po rozpoznaniu dnia 14 marca 2018 r. , 18 maja 2018 r. i 08 sierpnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. K. , s. T. i J. z d. O. , ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że :

w dniu 05 lipca 2016 r. w miejscowości J. , woj. (...) , kierując pojazdem, marki V. (...) nr rej. (...) , nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym , określone w art. 17 pkt. 1 Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób , że nie zachował należytej ostrożności przy wyjeżdżaniu z posesji i włączaniu się do ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącej rowerem M. F. , w wyniku czego spowodował nieumyślnie obrażenia ciała u M. F. w postaci drobnych otarć naskórka oby kończyn dolnych , rany naskórka prawego kciuka, urazu kolana prawego skutkujących świeżym rozdarciem chrząstki stawowej kolana , chondromalacją 2 stopnia , 3 stopnia całej powierzchni rzepki kolana prawo , przerostem błony maziowej z przerośniętym fałdem przyśrodkowym błony maziowej i chondromalacją pod fałdem krawędzi kłykcia przyśrodkowego kości udowej , chondromalacją 2 stopnia na kłykciu bocznym piszczeli z pęknięciem chrząstki , które to obrażenia ciała spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni

to jest o czyn z art. 177 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 177 § 1 k.k. skazuje go zaś na podstawie art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego P. K. do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej M. F. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 3000 (trzech tysięcy) złotych;
3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 755/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 lipca 2016 r. około godziny 19.00 pokrzywdzona M. F. jechała rowerem z W. na posesji K. W. przy ul. (...) w J. woj. (...) . Po zjechaniu z ul. (...) w J. na drogę gruntową ul. (...) (droga wewnętrzna łącząca znajdujące

się przy tej drodze posesję z ul. (...) – k. 135) pokrzywdzona M. F. jechała prawą stroną jezdni ul. (...) . Następnie zjechała w kierunku lewej strony jezdni . Po przejechaniu około 50 m gdy znajdowała się w odległości 1 metra od lewej krawędzi jezdni ul. (...) zobaczyła wyjeżdżający z niewielką prędkością z bramy posesji przy ul. (...) samochód marki V. (...) nr rej. (...) kierowany przez oskarżonego P. K. który włączał się do ruchu na ul. (...) z zamiarem skrętu w prawo i jazdy w kierunku ul. (...) . Kierujący pojazdem samochodem marki V. (...) nr rej. (...) , oskarżony P. K. nie zachował należytej ostrożności przy wyjeżdżaniu z posesji przy ul. (...) i włączaniu się do ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącej rowerem M. F. . Pokrzywdzona M. F. widząc wyjeżdżający i włączający się do ruchu samochód marki V. (...) nr rej. (...) podjęła próbę hamowania . Jednak nie udało jej się zatrzymać przed tym samochodem który po wyjechaniu z bramy posesji na odległość około 1 metra na jezdni ul. (...) uderzył przodem w kierowany przez nią rower marki G.. W wyniku tego uderzenia przez marki V. (...) nr rej. (...) pokrzywdzona M. F. upadła na jezdni ul. (...) . Kierujący samochodem marki V. (...) nr rej. (...) pomógł jej się podnieść z ulicy i z uwagi na dolegliwości bólowe na jakie uskarżała się pokrzywdzona M. F. zwiózł ją na posesję przy ul. (...) należącej do K. W. znajdującej się około 200 m dalej . Po przyjeździe na tą posesję z uwagi na dolegliwości pokrzywdzonej M. F. związane z obrażeniami jakie odniosła podczas tego zdarzenia drogowego K. W. wezwał na karetkę pogotowia i patrol policji , który dokonał następnie oględzin miejsca tego wypadku drogowego .

W wyniku tego zdarzenia kierujący rowerem pokrzywdzona M. F. doznał obrażeń ciała w postaci : drobnych otarć naskórka oby kończyn dolnych , rany naskórka prawego kciuka, urazu kolana prawego skutkujących świeżym rozdarcim chrząstki stawowej kolana , chondromalacją 2 stopnia , 3 stopnia całej powierzchni rzepki kolana prawo , przerostem błony maziowej z przerośniętym fałdem przysrodkowym błony maziowej i chondromalacją pod fałdem krawędzi kłykcia przysrodkowego kości udowej , chondromalacją 2 stopnia na kłykciu bocznym piszczeli z pęknięciem chrząstki , które to obrażenia ciała spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 k.k. (k. 43-46 i k. 181-182) .

Oskarżony P. K. i pokrzywdzona M. F. w chwili zdarzenia byli trzeźwi (k. 1 , k. 84-85 i k. 97) . Ulica (...) to droga wewnętrzna gruntowa o nawierzchni szutrowej gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h . Warunki drogowe były dobre, nawierzchnia jezdni sucha , świeciło słońce (k. 1 , k. 84-85 , k. 86-87 i k. 135) . W wyniku tego zdarzenia drogowego samochód marki V. (...) nr rej. (...) doznał uszkodzeń w postaci : uszkodzony zderzak przedni – pęknięty po prawej stronie na wysokości zaczepu , pęknięta i wyłamana kratka osłony chłodnicy , złamana ramka tablicy rejestracyjnej (k. 91-92) .

P. K. ma ukończone 31 lat , jest żonaty , ma na utrzymaniu żonę i 2 dzieci , utrzymuje się z prac dorywczych osiąga dochód 2000 zł miesięcznie , nie był karany (k. 146) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego P. K. (k. 74-75 , k. 80 i k. 151-152) i zeznań świadków : M. F. (k. 9 , k. 152-153 i k. 171-172) , J. W. (k. 76 i k. 153-154) i K. W. (k. 154-155) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1-2) , karty zdarzenia drogowego wraz ze szkicem (k. 3-5) , protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 6-7) , karty informacyjnej (k. 11) , opinii biegłego (k. 12) , postanowienia o umorzeniu dochodzenia (k. 13-14) , wniosku o ukaranie (k. 25) , dokumentacji medycznej (k. 32) , opinii biegłego (k. 43-46 i k. 181-182) , postanowienia Sądu (k. 55) , zażalenia (k. 58-59) , postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie (k. 66-67) , karty karnej (k. 82) , notatki urzędowej (k. 84-85) , karty zdarzenia drogowego wraz ze szkicem (k. 86-88) , protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 89-90) , protokołu oględzin pojazdu (k. 91-92) , protokołu oględzin rzeczy (k. 93) , oświadczenia (k. 94) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 97) , dokumentacji medycznej (k. 104-105) , opinii biegłego (k. 108) , karty karnej (k. 124) , pisma z Gminy J. (k. 135) , karty karnej (k. 146) , pisma z Gminy J. (k. 158-159) , opinii biegłego (k. 162-163) i zdjęć (k. 168) .

P. K. stanął pod zarzutem iż w dniu 05 lipca 2016 r. w miejscowości J. , woj. (...) , kierując pojazdem, marki V. (...) nr rej. (...) , nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym , określone w art. 17 pkt. 1 Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób , że nie zachował należytej ostrożności przy wyjeżdżaniu z posesji i włączaniu się do ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącej rowerem M. F. , w wyniku czego spowodował nieumyślnie

obrażenia ciała u M. F. w postaci drobnych otarć naskórka oby kończyn dolnych , rany naskórka prawego kciuka, urazu kolana prawego skutkujących świeżym rozdarciem chrząstki stawowej kolana , chondromalacją 2 stopnia , 3 stopnia całej powierzchni rzepki kolana prawo , przerostem błony maziowej z przerośniętym fałdem przyśrodkowym błony maziowej i chondromalacją pod fałdem krawędzi kłykcia przyśrodkowego kości udowej , chondromalacją 2 stopnia na kłykciu bocznym piszczeli z pęknięciem chrząstki , które to obrażenia ciała spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni to jest popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k..

Oskarżony P. K. podczas postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 74 , k. 80 i k. 151-152). Oskarżony P. K. wyjaśnił , że w dniu 05 lipca 2016 r. swoim samochodem marki V. (...) nr rej. (...) wyjeżdżał ze swojej posesji na ul. (...) w J. województwo (...) włączając się do ruchu chcąc skręcić w prawo. Gdy wyjeżdżał z bramy swoje posesji kierująca rowerem pokrzywdzona M. F. jadąca lewą stroną ul. (...) uderzyła w lewą stronę jego samochodu i upadła z rowerem na drogę . Oskarżony P. K. stwierdził iż nie wdział jadącej rowerem pokrzywdzonej bo przy wyjeździe z jego posesji jest zawężone pole widzenia . W swoich dalszych wyjaśnieniach oskarżony P. K. opisał gdzie doszło do tego zdarzenia drogowego oraz jaki wyglądał pomoc jaką udzielił pokrzywdzonej M. F. i kiedy na miejsce zdarzenia przyjechała karetka pogotowia i partol policji (k. 74-75 , k. 80 i k. 151-152).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. K. w części w której opisał iż w dniu 05 lipca 2016 r. swoim samochodem marki V. (...) nr rej. (...) wyjeżdżał ze swojej posesji by włączyć się do ruchu na ul. (...) w J. oraz jaki był przebieg zdarzeń już po tym wypadku drogowym z udziałem pokrzywdzonej M. F. . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego P. K. w której opisał że w momencie gdy wyjeżdżał ze swojej posesji by włączając się do ruchu na ul. (...) w J. z powodu zawężenia pola widzenia nie widział jadącej ulica (...) na rowerze pokrzywdzonej M. F.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. K. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. F. (k. 9 , k. 152-153 i k. 171-172) , J. W. (k. 76 i k. 153-154) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci notatki urzędowej (k. 84-85) , karty zdarzenia drogowego wraz ze szkicem (k. 86-88) , protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 89-90) , protokołu oględzin pojazdu (k. 91-92) , protokołu oględzin rzeczy (k. 93) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 97).

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. K. w zakresie jakim stwierdził iż w dniu 05 lipca 2016 r. pokrzywdzona M. F. w momencie tego zdarzenia drogowego jechał rowerem przy lewej krawędzi ul. (...) oraz że to ona uderzyła w lewą część jego samochodu a nie on wyjeżdżając z bramy swojej posesji i włączając się do ruchu uderzył w rowerzystkę . W tym zakresie wyjaśnienia P. K. są niejasne , nielogiczne i pozostające w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony mającą na celu pomniejszenie jego odpowiedzialności za popełniony czyn. Należy zauważyć iż ze szkicu miejsca zdarzenia drogowego (k. 88) , karty zdarzenia drogowego (k. 86-87) i protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 89-90) sporządzonych przez funkcjonariuszy Policji po dokonaniu oględzin miejsca zdarzenia wynika iż w momencie gdy doszło do tego zdarzenia drogowego kierująca rowerem M. F. znajdowała się w odległości 1 m od lewej krawędzi jezdni ul. (...) w J. , która jest drogą gruntową o szerokości 3,7 m . Ponadto z zeznań świadka J. W. wynika iż kierująca rowerem M. F. jechała najpierw prawą stroną ul. (...) następnie zjechała w lewą stronę w stronę posesji oskarżonego P. K. (k. 76) . Należy również wskazać iż zeznań świadka M. F. nie wynika iż jechała bezpośrednio przy lewej krawędzi jezdni ul. (...) (k. 9 i k. 152-153) . Ponadto należy wskazać iż z protokołu oględzin samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wynika iż w samochodzie tym w wyniku zderzenia z rowerem kierowanym przez pokrzywdzoną M. F. zostały uszkodzone zderzak przedni – pęknięty po prawej stronie na wysokości zaczepu , pęknięta i wyłamana kratka osłony chłodnicy , złamana ramka tablicy rejestracyjnej (k. 91-92). Uszkodzenia te zwłaszcza uszkodzenie w postaci : pękniętej i wyłamanej kratki osłony chłodnicy i złamanej ramki tablicy rejestracyjnej świadczą iż to samochód marki V. (...) nr rej. (...) uderzył przodem w kierującą rowerem M. F. co potwierdzają jej zeznania (k. 9 i k. 152-153) . Na samochodzie marki V. (...) nr rej. (...) brak jest jakichkolwiek uszkodzeń które świadczyły by o tym że to pokrzywdzona M. F. jadąc przy lewej krawędzi jezdni ul. (...) uderzyła w lewą stronę w ten samochód powodując jego uszkodzenia po lewej stronie . Fakty te wykluczają twierdzenia oskarżonego P. K. iż kierująca rowerem M. F. jechała bezpośrednio przy lewej krawędzi

jezdni ul. (...) w J. i to ona uderzyła w jego samochód marki V. (...) nr rej. (...). Należy wskazać iż oskarżony P. K. wyjeżdżając ze swojej posesji przy ul. (...) i włączając się do ruchu na ul. (...) biorąc pod uwagę iż pokrzywdzona M. F. znajdowała się w odległości 1 m od wyjazdu z jego posesji (lewej krawędzi jezdni ul. (...) – k. 86-87, k. 88 i k. 89-90) miał możliwość przy zachowaniu szczególnej ostrożności przy wyjeździe ze swojej posesji i włączaniu się do ruchu , wobec faktu i widoczność z prawej strony ograniczały mu zabudowania znajdujące się na jego posesji uniknąć tego zdarzenia drogowego . Oskarżony P. K. był bowiem świadomy iż widoczność z prawej strony przy wyjeździe z jego posesji jest ograniczona i musiał się liczyć z sytuacją iż może nie zauważyć innych uczestników ruchu poruszających się z prawej strony prawidłowo po ul. (...) . Należy dodatkowo zauważyć iż dla przypisania winy oskarżonego P. K. odnośnie popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 k.k. nie ma znaczenia czy to kierowany przez niego samochód uderzył w rowerzystkę czy też to rowerzystka uderzyła w jego samochód gdy włączając się do ruchu z bramy swojej posesji przy ul. (...) wyjechał na jezdnię ul. (...) . Należy bowiem wskazać iż zgodnie z 17 ust 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. , poz. 1260) oskarżony P. K. włączając się do ruchu ze swojej nieruchomości był obowiązany zachować szczególną ostrożność oraz ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu, czego nie uczynił - co wynika wprost z jego wyjaśnień w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę (k. 74-75, k. 80 i k. 151- 152) i zeznań świadków : M. F. (k. 9 , k. 152-153 i k. 171-172) i J. W. (k. 76 i k. 153-154).

Fakty te dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : M. F. , J. W. i K. W. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka M. F. pokrzywdzonej w niniejszej sprawie wynika iż w dniu 05 lipca 2016 r. jechała rowerem po tym jak skręciła z ul. (...) w J. w ul. (...) do posesji K. W. . Po przejechaniu około 50 metrów ul. (...) która jest ulica gruntowa zobaczyła bezpośrednio przed nią wyjeżdżający z jednej posesji samochód marki V. (...) który z niewielką prędkością włączał się do ruchu wjeżdżając na ul. (...) . Nie zdołała jednak wyhamować przed tym samochodem i ten samochód w nią uderzył i upadła z rowerem na jezdnie ul. (...) . Z dalszych zeznań świadka M. F. wynika iż kierujący tym samochodem marki V. (...) oskarżony P. K. udzielił jej pomocy i zawiózł na posesje K. W. znajdującej się również przy ul. (...) . Następnie wobec faktu iż odczuwała dolegliwości związane z tym wypadkiem drogowym została przez K. W. wezwana karetka pogotowia i policja . Następnie świadek M. F. opisała jakie obrażenia doznała w związku z tym zdarzeniem drogowym oraz jak wyglądała z tym jej diagnostyka i leczenie (k. 9 , k. 152-153 i k. 171-172).

Z zeznań świadka J. W. wynika iż widziała przedmiotowe zdarzenie drogowe z okna swojego domu . Świadek J. W. wskazała iż w lipcu 2016 r. zauważyła jadącą ul. (...) rowerzystkę jadącą w jej ocenie szybko . Rowerzystka ta jechała najpierw przy prawej krawędzi jezdni ul. (...) następnie zjechał w lewą stronę ulicy . Świadek J. W. stwierdziła również że widziała wyjeżdżającego ze swojej posesji vanem koloru srebrnego oskarżonego P. K. . Następnie zobaczyła jak w jej ocenie kobieta jadąca na rowerze uderza w przednią część tego samochodu . Odebrała to jakby to ta kobieta uderzyła w ten samochód a nie ten samochód uderzył w tą rowerzystkę . (k. 76 i k. 153-154) .

Natomiast z zeznań świadka K. W. wynika iż w dniu tego zdarzenia był na swojej posesji przy ul. (...) kiedy oskarżony P. K. przywiózł na tą posesję pokrzywdzoną M. F. mówiąc że potracił ją gdy wyjeżdżał ze swojej posesji gdy jechała ona rowerem . Wobec faktu iż pokrzywdzona M. F. nie była w stanie utrzymać się na nogach wezwał karetkę pogotowia i policję . W swoich dalszych zeznaniach świadek K. W. opisał jakie czynności policjanci wykonywali na miejscu zdarzenia oraz jak wygląda ul. (...) w J. (k. 154-155).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej biegłego J. P. z dnia 10 stycznia 2017 r. (k. 43-46) oraz uzupełniającej opinii ustnej złożonej przez biegłego J. P. na rozprawie przez Sądem w dniu 08 sierpnia 2018 r. (k. 181-182) . Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski

które zostały zawarte w opinii pisemnej jak i uzupełniającej opinii ustnej . Z opinii tych wynika iż w wyniku zdarzenia drogiego w dniu 05 lipca 2016 r. pokrzywdzona M. F. doznała obrażeń ciała w postaci : drobnych otarć naskórka oby kończyn dolnych , rany naskórka prawego kciuka, urazu kolana prawego skutkujących świeżym rozdarciem chrząstki stawowej kolana , chondromalacją 2 stopnia , 3 stopnia całej powierzchni rzepki kolana prawo , przerostem błony maziowej z przerośniętym fałdem przyśrodkowym błony maziowej i chondromalacją pod fałdem krawędzi kłykcia przyśrodkowego kości udowej , chondromalacją 2 stopnia na kłykciu bocznym piszczele z pęknięciem chrząstki , które to obrażenia ciała spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 k.k. (k. 43-46 i k. 181-182). Biegły J. P. wydał swoje opinie w oparciu o pełną dokumentację leczenia pokrzywdzonej M. F. (k. 104-105) zawierającą wyniki badania USG i wyniki artroskopii stawu kolanowego oraz na podstawie przeprowadzonego przez siebie badania pokrzywdzonej M. F. . Z opinii biegłego J. P. wynika kategorycznie iż obrażenia opisane przez niego w opinii pisemnej to były skutki obrażeń które doznała pokrzywdzona M. F. w wyniku zdarzenia w dniu 05 lipca 2016 r. (k. 81-182) .

Jeżeli chodzi o pierwszą opinię pisemną sporządzoną przez biegłego M. R. w dniu 23 lipca 2016 r. odnośnie obrażeń ciała jakich w wyniku zdarzenia z dnia 05 lipca 2016 r. doznała pokrzywdzona M. F. to biegły oparł się wyłącznie karcie informacyjnej Szpitalnego Oddziału Ratunkowego z dnia 05 lipca 2016 r. (...) Sp. z o.o. w W. (k. 12 i k. 108) . Biegły M. R. wydając tą opinię pisemną nie dysponował pełną dokumentacją medyczną leczenia pokrzywdzonej M. F. . Natomiast w swojej uzupełniającej opinii pisemnej z dnia 28 kwietnia 2018 r. (k. 162-163) biegły M. R. po zapoznaniu się z całością dokumentacji leczenia pokrzywdzonej M. F. stwierdził iż na podstawie dokumentacji medycznej nie jest w stanie ustalić istnienia z dużym prawdopodobieństwem związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy urazem jaki doznała pokrzywdzona podczas padania w dniu 05 lipca 2016 r. a zmianami stwierdzonymi podczas badania artroskopowego w listopadzie 2016 r. . W ocenie biegłego M. R. ostateczną opinię w zakresie kwalifikacji prawnej obrażeń jakie doznała pokrzywdzona M. F. powinien sporządzić biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowo –ortopedycznej po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej i po zbadaniu pokrzywdzonej . Tym samym biegły M. R. nie był w stanie wydać ostatecznej kategorycznej opinii odnośnie kwalifikacji prawnej obrażeń jakie odniosła pokrzywdzona M. F. w wyniku zdarzenia z dnia 05 lipca 2016 r. .

Należy wskazać iż opinię taką wydał po zapoznaniu się z całokształtem dokumentacji medycznej leczenia pokrzywdzonej M. F. i po zbadaniu pokrzywdzonej biegły sądowy z zakresu chirurgii naczyniowej dr med. J. P. (k. 43-46 i k. 181-182) który jest również anatomem (k. 182) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 177 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega , kto, narusza chociażby nieumyślnie , zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym , powoduje nieumyślnie wypadek , w którym inna osoba odniosła obrażenia wskazane w art. 157 § 1 kk. Przedmiotem ochrony art. 177 k.k. są najbardziej fundamentalne z wartości, za jakie należy uznać życie i zdrowie człowieka. Nie jest natomiast przedmiotem ochrony bezpieczeństwo w komunikacji, które stanowi jedynie pewien specyficzny stan, charakteryzujący się brakiem zagrożeń dla wspomnianych dóbr. Zwraca uwagę fakt, że w katalogu tym zabrakło mienia, co jest wynikiem częściowej depenalizacji tzw. lekkiego wypadku komunikacyjnego. Wymogiem odpowiedzialności karnej w oparciu o znamiona art. 177 k.k. jest naruszenie reguł ostrożnego postępowania z dobrem prawnym. Ta cecha, charakterystyczna skądinąd dla wszystkich przestępstw nieumyślnych, doznaje w treści omawianego przepisu pewnych ograniczeń. Przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności

karnej sprawy wypadku komunikacyjnego uwzględnić należy okoliczności przedmiotowe związane ze zdarzeniem, takie jak trudne warunki drogowe, opady atmosferyczne, siła wiatru, stan drogi lub innego szlaku komunikacyjnego itp. Na uwzględnienie zasługują również liczne okoliczności związane z cechami pojazdu prowadzonego przez sprawcę, na przykład zły stan techniczny, o ile rzecz jasna nieprawidłowości w tym zakresie nie zostały sprowadzone przez kierującego. Krąg stawianych sprawy wymogów odnoszony jest do pewnego zgeneralizowanego wzorca normatywnego; może on przybrać formę standardową („rozsądny obywatel”) lub kwalifikowaną („dobry kierowca”), zależeć to będzie od istoty badanego zdarzenia i roli, jaką odegrał sprawca (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 1995 r., III KRN 20/95, PiP 1996, z. 6, poz. 105). Znamieniem strony przedmiotowej spowodowania wypadku jest naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu. Pojęcie tych zasad obejmuje zarówno zasady ujęte w przepisach prawa drogowego lub regulujących komunikację kolejową, wodną lub powietrzną, jak też wynikające z istoty bezpieczeństwa w ruchu zasady prakseologiczne odnoszące się do danej sfery ruchu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 II 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3, poz. 33). Zasady bezpieczeństwa dotyczące ruchu drogowego określone zostały w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.). Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może być zarówno umyślne, jak i nieumyślne, natomiast wynikające stąd skutki dotyczące życia, zdrowia lub mienia muszą być objęte winą nieumyślną. Przesądza to o kwalifikacji wypadku komunikacyjnego jako występku nieumyślnego. Podmiotem występkę spowodowania wypadku komunikacyjnego - ze względu na znamię naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu - może być jedynie uczestnik ruchu, którego dotyczy obowiązek przestrzegania tych zasad, a więc kierujący pojazdem mechanicznym, pieszy, woźnica, rowerzysta, osoba prowadząca kolumnę pieszych i in. (por. K. Buchała, w: A. Zoll (red.), Komentarz 2, wyd. 1999, s. 394). W zależności od skutków rozróżnia się zwykły i ciężki wypadek. Według art. 177 § 1 k.k. ze zwykłym, zwanym też średnim wypadkiem mamy do czynienia, jeżeli jego skutkiem jest uszczerbek na zdrowiu osoby innej niż sprawca, polegający na naruszeniu czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia przez okres przekraczający 7 dni (tj. skutek określony w art. 157 § 1 k.k.).

Oskarżony P. K. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 177 § 1 k.k. albowiem w dniu 05 lipca 2016 r. w miejscowości J., woj. (...), kierując pojazdem samochodem marki V. (...) nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 17 Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób, że nie zachował należytej ostrożności przy wyjeżdżaniu z posesji i włączaniu się do ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącej rowerem M. F., w wyniku czego spowodował nieumyślnie obrażenia ciała u M. F..

Z treści art. 17 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1260) wynika iż włączanie się do ruchu następuje przy rozpoczynaniu jazdy po postoju lub zatrzymaniu się niewynikającym z warunków lub przepisów ruchu drogowego oraz przy wjeżdżaniu:

- 1) na drogę z nieruchomości, z obiektu przydrożnego lub dojazdu do takiego obiektu, z drogi niebędącej drogą publiczną oraz ze strefy zamieszkania;
- 2) na drogę z pola lub na drogę twardą z drogi gruntowej;
- 3) na jezdnię z pobocza, z chodnika lub z pasa ruchu dla pojazdów powolnych;
- 3a) na jezdnię lub pobocze z drogi dla rowerów, z wyjątkiem wjazdu na przejazd dla rowerzystów lub pas ruchu dla rowerów;
- 4) pojazdem szynowym - na drogę z zajezdni lub na jezdnię z pętli.

Przepis ten określa wypadki, które są uznawane za włączanie się do ruchu. Mowa w nim o włączaniu się z bezruchu oraz podczas ruchu. W pierwszym wypadku włączanie się do ruchu jest rozpoczynaniem jazdy po postoju lub zatrzymaniu niewynikającym z warunków lub przepisów ruchu drogowego, a więc spowodowanych potrzebami osoby korzystającej z pojazdu, np. w celu załadowania towaru. Nie jest włączającym się do ruchu pojazd, który zatrzymał się przed sygnalizatorem wskazującym kolor czerwony lub w celu przepuszczenia innego pojazdu włączającego się do ruchu. W drugim wypadku włączaniem jest wjeżdżanie: 1) na drogę z nieruchomości (np. z podwórka, garażu), z obiektu przydrożnego (parkingu, baru, stacji benzynowej) lub dojazdu do takiego obiektu (np. z drogi prowadzącej do stacji

benzynowej lub restauracji), z drogi niebędącej drogą publiczną (np. z drogi dojazdowej do zabudowań) oraz ze strefy zamieszkania; 2) na drogę z pola lub na drogę twardą z drogi gruntowej; 3) na jezdnię z pobocza, z chodnika lub z pasa ruchu dla pojazdów powolnych; 4) na jezdnię lub pobocze z drogi dla rowerów, z wyjątkiem wjazdu na przejazd dla rowerzystów; 5) pojazdem szynowym - na drogę z zajezdni lub na jezdnię z pętli. Nie jest włączaniem się do ruchu wjazd na drogę z drogi publicznej (wyr. SN z dnia 16 listopada 1988 r., V KRN 241/88, OSNPG 1989, nr 4, poz. 41).

Kierujący pojazdem, włączający się do ruchu, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność oraz ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu. Zachowanie szczególnej ostrożności polega przede wszystkim na ocenie sytuacji na drodze, a jeśli tego ona wymagana wyraźnym zasygnalizowaniu, np. kierunkowskazem zamiaru wykonania manewru (S. Soboń, Kodeks drogowy..., cz. I, s. 139). Należy ustąpić pierwszeństwa każdemu uczestnikowi ruchu (np. jadącemu wierzchem, pieszemu), a nie tylko pojazdowi. Włączający się do ruchu musi czekać aż ustanie ruch na jezdni na którą zamierza wjechać (za Komentarz do art. 22 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.05.108.908), [w:] R.A. Stefański, Prawo o ruchu drogowym. Komentarz, LEX, 2008, wyd. III.) .

W niniejszej sprawie oskarżony P. K. włączając się do ruchu ze swojej posesji przy ul. (...) w J. na drogę wewnętrzną ul. (...) w J. kierując samochodem marki V (...) nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie udzielił pierwszeństwa przejazdu kierującej rowerem pokrzywdzonej M. F. która w momencie tego zdarzenia jechała ul. (...) w odległości 1 metra od lewej krawędzi jezdni . Następnie oskarżony P. K. przodem swojego samochodu marki V (...) nr rej. (...) po wjechaniu na co najmniej 1 m na jezdnię ul. (...) uderzył w rower kierowany przez oskarżoną M. F. . Fakt ten wynika wprost z dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 84-85), karty zdarzenia drogowego (k. 86-87) , szkicu miejsca zdarzenia drogowego (k. 88) i protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 89-90). Ponadto należy wskazać iż fakt że to samochód kierowany przez oskarżonego P. K. uderzył w rower kierowany przez pokrzywdzoną M. F. potwierdza protokół oględzin samochód marki V (...) nr rej. (...) z którego wynika iż w wyniku tego zdarzenia drogowego samochód ten doznał uszkodzeń w postaci : uszkodzony zderzak przedni – pęknięty po prawej stronie na wysokości zaczepu , pęknięta i wyłamana kratka osłony chłodnicy , złamana ramka tablicy rejestracyjnej (k. 91-92). Należy jednak wskazać iż dla przypisania winy oskarżonego P. K. odnośnie popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 k.k. nie ma znaczenia czy to kierowany przez niego samochód uderzył w rowerzystkę czy też to rowerzystka uderzyła w jego samochód gdy włączając się do ruchu z bramy swojej posesji przy ul. (...) wyjechał na jezdnię ul. (...) . Należy bowiem wskazać iż zgodnie z 17 ust 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. , poz. 1260) oskarżony P. K. włączając się do ruchu ze swojej nieruchomości był obowiązany zachować szczególną ostrożność oraz ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu, czego nie uczynił . Należy wskazać iż oskarżony P. K. był świadomy iż widoczność z prawej strony przy wyjeździe z jego posesji jest ograniczona przez znajdujący się na tej posesji budynek i musiał się liczyć z sytuacją iż może nie zauważyć innych uczestników ruchu poruszających się z prawej strony prawidłowo po ul. (...) . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego P. K. (k. 74-75 , k. 80 i k. 151- 152) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentacji fotograficznej (k. 168) . Tym samym oskarżony P. K. wiedząc iż widoczność na prawą stronę ul. (...) podczas wyjazdu z jego posesji jest ograniczona winien w związku z tym podjąć działania mające na celu bezpieczne włączenie się do ruchu i udzielenie pierwszeństwa przejazdu innym uczestnikom ruchu jadącym z prawej strony np. poprosić inną osobę by ta sprawdziła czy może bezpiecznie włączyć się do ruchu zwłaszcza wobec faktu iż poruszał się samochodem typu V. marki V (...) nr rej. (...). Czego nie uczynił . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego P. K. (k. 74-75 , k. 80 i k. 151- 152) i zeznań świadków : M. F. (k. 9 , k. 152-153 i k. 171-172) i J. W. (k. 76 i k. 153-154) .

Należy ponadto stwierdzić iż w wyniku tego zdarzenia drogowego oskarżony P. K. nieumyślnie spowodowała obrażenia ciała u kierującej rowerem pokrzywdzonej M. F. w postaci : drobnych otarć naskórka oby kończyn dolnych , rany naskórka prawego kciuka, urazu kolana prawego skutkujących świeżym rozdarciem chrząstki stawowej kolana , chondromalacją 2 stopnia , 3 stopnia całej powierzchni rzepki kolana prawo , przerostem błony maziowej z przerosniętym fałdem przysrodkowym błony maziowej i chondromalacją pod fałdem krawędzi kłykcia przysrodkowego kości udowej , chondromalacją 2 stopnia na kłykciu bocznym piszczeli z pęknięciem chrząstki , które to obrażenia ciała spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni (k.

43-46 i k. 181-182). Należy wskazać iż z opinii biegłego J. P. wynika iż obrażenia te stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni w myśl art. 157 § 1 k.k.. Obrażenia jakich doznał pokrzywdzona M. F. opisane przez biegłego J. P. w opinii pisemnej to były skutki obrażeń które doznała pokrzywdzona M. F. w wyniku zdarzenia w dniu 05 lipca 2016 r. (k. 43-46 i k. 181-182) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego P. K. co do popełnienia przez niego czynu z art. 177 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu P. K. karę za czyn z art. 177 § 1 k.k. Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest bezpieczeństwo komunikacji .

Jako okoliczność łagodząca wobec oskarżonego P. K. Sąd uznał fakt iż oskarżony nie była dotychczas karany (k. 146) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. K. za czyn z art. 177 § 1 k.k. na podstawie art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie.

Orzeczona wobec oskarżonego P. K. kara ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów . Winna spełnić wobec oskarżonego P. K. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego P. K. do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej M. F. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 3000 (trzech tysięcy) złotych. Sąd uznał iż kwota ta są adekwatna biorąc pod uwagę rodzaj krzywd doznanych przez pokrzywdzoną M. F. , stopień zawinienia oskarżonego oraz wysokość jego dochodów .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego P. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jej obecne dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.